

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnus, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Primo Die.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

ANNVS

DIERV M MEMORABILIV M

SOCIETATIS IESV

MENSIS IANVARIVS

PRIMO DIE.

P. IOANNES
PELLETARIUS.

Gallus To-
losæ obiit
1. Jan. 1564.

PRIMVS Collegijs,
Romano, ac deinde
Ferrariensi nalcen-
tibus Rector datus est
ab ipso S. P. Igna-
tio. Ferrariæ Renata

Herculis Ducis coniux, Ludouici
Galliæ Regis filia, cum illo contulit
de hæresi cum orthodoxæ fidei veri-
tate commurandâ; & hæresim exuit:
simulque vniuersa vitæ peccata in Sa-
cramento pœnitentiæ, illo confessa-
rio vsa, deposuit. Multa ille postea
doctè, religiosè, fortiterque pro re
Catholicâ gessit Apamijs; quicquid
contra fremerent, turbarentque hæ-
retici: quorum furore deiectam Dei-
paræ statuum, magnificâ supplicatio-
ne institutâ, palâm suo loco restituit;
concione quot-hebdomadis die Sab-
bati de cultu illius habitâ, & Ortho-
doxis ad illam vicitim sono tintinna-
buli inuitatis. Vnde glorioso planè
cognomento, DIVÆ MARIÆ
DOCTOR est appellatus. Ibidem

Fides.

B. V.

Sabbath.

ab hæreticis datus est in vincula; sed *Fides.*
à Catholicis exemptus, Tolosamque
deductus, ibi demum à gloriosis pro
fide susceptis laboribus requieuit, ve-
neno (quod ei ab hæreticis clam pro-
pinatum affirmant) sensum gliscente
in venas, & omnem artis medicæ in-
dustriam superante. Libenter latebat
Ioannes suâ se humilitate inuoluens,
etiam in illo splendore famæ. Quare
& Cadurcensis Episcopus infulam
sibi oblatam, demissè à suo capite
auertit, vir quàm excelsus ad vindi-
cias Catholicæ fidei vbique faciendas,
tam humilis; adedque ingentes To-
losanæ vrbis laudes, lachrymasque,
quibus extinctum prosequabantur,
abundè commeritis tantâ illâ suâ
eloquentiâ, laborum, charitatis, atque
augusti ad ardua contra heterodoxos
pro Catholicis agenda & ferenda pe-
ctoris granditate. Certè vel gemino
illo elogio fuit insignitè commemora-
bilis, quorum altero S. MARIÆ *B. V.*
DOCTOR passim in Gallia; altero
SANCTVS RECTOR à S. P. Ignatio, vt *Superior.*
fama est, audiebat.

Humilitas.

A

P.AL-

P. ALPHONSVS
BARZENA.

Hispanus
obiit Cusci
in India r.
Ian. 1598.
ætat. 70.
Soc. 40.
Constantia
in voca-
tione.

Zelus fidei.

Prædictio.

Elux me-
morie.

Fides propa-
gata.

IN expetenda Societate magnum perseverantis animi documentum dedit, per ipsos xv. annos, ut sua domi componeret, ac opratum ad Societatem aditum impetraret, occupatus, nec expectationis intercapedine tantâ fractus.

In Americano Peru Regno passim pro Apostolo habitus ab Indis Diaguitis *Magistri* nomine appellabatur. Limæ homini, qui suam superbiam veste religiosâ tegebat, cum inter theses Theologicas tacitum illius venenum aduerteret, prædixit, nisi vitæ ac doctrinæ suæ rationes ad religionis Catholicæ ac instituti sui normam componeret, fore ut apud Quæstiores fidei luculentas pœnas daret; id quod haud ita multo post factum, illo flammis mulcato, cum stolidè se Antipam testem fidelem, suum verò filium, è sacrilegio natum, ipso Christo maiorem mundi servatorem fore iactaret. Sancti Pauli omnes epistolas memoriâ complexus Alphonsus, vndecim gentium linguas cum vernaculo & indigenis grato dicendi lepore percalluit: & quinque linguarum lexica, grammaticam, catechesin, orandi formulas composuit. Anno 1589. ab illo Baptismi aquis abluta Tucumanorum sex millia & sex centi, Matrimonio ritè iuncti quinquies mille ducenti; cum alibi quoque nunc centesimum, nunc millesimum fructum referret in horreum IESU Christi.

Apud Paraquarienses, ubi homines nudi, demonibus familiares, feri, ac celebres illi ab ingenti fronte Frontones degunt, cum P. Petro Anasco Caciquiorum filios perlatus Senex

prima elementa docebat. Idipsum Hispanis præstitit trans *Flumen argenteum*, seu Paranam in vrbe Vera. Anno 1595. paralyti tactus, anno 1598. ætatis 70. Societat. 40. primo Ianuarij annum æternum ingressus est Cusci in Regia Ingarum vrbe, in qua Ingam vltimum Peruuij Monarcham Christo addixerat, in Baptismo Carolum nuncuparat, eidemque adstiterat morienti.

IESU ac MARIAE flagranter amans, & orandi avidus, nullam noctem præterlabi sinebat, quin surgeret ad orandum; dæmone per ipsos duodecim annos hunc eius morem interuerrere laborante, sed semper victo. Aliàs eundem per contemtionem scipione abigens increpabat: aliàs verò cum disquirenti, quomodo gentes illæ ad Christum adduci possent, spectrum perquam truculentum se spectandum daret, facillè illud fugauit, cum nil teritus dæmoni illi diceret: *Sede in mea ista sede: tu enim illâ dignior es, quam sim ego.* Aiunt quidam se luculenter expertos, quædam sui cordis abscondita fuisse Alphonso perspecta. Solo celesti pane, citra vllius alimenti opem, contentum sæpius quinque vel sex dies peruixisse: iter item, cui exantlando octo dies necessarii fuissent, ab illo intra interuallum horarum non plus quàm vndecim peragratum, si Nierembergio, & alijs eius vitæ scriptoribus fides habenda est.

Ligneam paruuli IESU effigiem ad caput lectuli quotidie collocans, suum illi somnum dedicabat. Cum verò supremum æger à Valetudinarij curatore suum sibi paruulum consueto loco peteret collocari, forte hactenus obliuione omissum, adfuit coram paruulus ipse Alphonso, & citra curam esse iussu: *Ecce me, inquit, adsum tibi ego, non est quod te fatiges.*

Flumen ar-
genteum.
Vrbis Vera.

Inuisa dæ-
moni noctur-
na oratio.

Humilitas.

Per plures
dies Eu-
charistiæ
solâ vini.

Iter mira-
bile.

Vesperis.

P. LYCAS

P. L V C A S
E L L E N T Z.

Germanus.
obiit Tre-
uiris. 1. Ian.
1607.
Concio.
Mort.

Carcium
labore.

Ipsis Ianuarij Kalendis de SS. Issy
in nomine ardentius ad concionem
dicens Treuiris concidit, & intra
duarum horarum spacium expirauit.
Ob nefariam cum Dæmone confor-
tionem ad rogum damnatis facile du-
centis salutariter adfuit, tanta demonū
rabie, vt in veneficorum senatu de il-
lius capite fuerit deliberatum, deque
morte illi cōfiscenda conclusum: illo
ad hæc ab ipsis hæc narrantibus vene-
ficis audita ridente, ac sæpè dies toros
sine cibo, noctes sine somno in carcere
pro illorum conuersione ducente.

P. A N D R E A S
D E Z E A.

Hispanus
obiit Gra-
natæ. 1. Ian.
1609.
Oratio.

S. P. Ign.

Zuchap.
Castim.

Humilitas.

Zelus.

Mort.

Granatæ quotidie ternas vel qua-
ternas horas ducebat in oratione;
qua constans fuit opinio, illum quic-
quid à DEO peteret impetrare, sine
vlla repulsa. Aegrum quendam extra
mentis potestatem reperit; & à DEO
tantillum illi lucis impetrauit, vt pec-
cata dolenter fateretur, S. P. Ignatij
ope adhibita ad impetrandum. Et ve-
rò statim à Confessione peracta æger
iterum delirauit.

Quendam cuius corpus foedus As-
modæus turpiter habebat, ad SS. Sa-
cramentum misit, & opem ibi cerram
promisit. Fuit ille, & ita victor redijt,
vt Asmodæus deinceps nunquam re-
dierit. Grammaticam per 14. annos
professus: discipulum in præcipitium
iuuentutis ruentē Xaueriano exemplo
reduxit, cum se in schola coram illo
dire cecidit, lamentabili simul suspi-
rio gemens, ac tandem durum illum
emollicens. Pro mortis memoria semper

cineres à feria 4. cinerum asseruabat
in cubiculo instar thesauri, ad touen-
dum sub illis ignem amoris DEI abs-
conditi.

P. G A B R I E L
S A N C H E Z.

Hispanus in Bagamenfi Philippi-
narum Insularum domicilio, vnâ
post viaticum sumptum horâ, audito
Sacro, & eâ, quæ ab ijs, qui ibi erant,
fiebat, votorum renouatione, morte
Sanctorum morti simillimâ decessit.
Rigauit sudore Apostolico Bisgaya-
rum gentem, in Insulis Pictorum Be-
holanorum plura millia baptismo lu-
strauit. Per 20. annos & egit & tulit
heroe digna. In mari quinquies passus
naufragium, Cumque sub aquis esset
illud illi fuit solatio, quod sibi probè
præfens aduerteret, se aquâ necdum
adeo plenum esse, quominus & men-
tis & vitæ sibi satis super esse videret
ad actus amoris DEI, residuum illud
vitæ interuallum sibi vendicaturus.
In ijs DEVM amandi actibus occupa-
tum vrinator Indus extraxit: sed nec
tunc vestem sibi detrahi voluit; in ipso
corde maris, quid castum, & quidem
Religiosum, deceret potius memor,
quàm quid conducirer ad facilius è
periculo emergendum. Quatuor vo-
torum professionem semper circum-
ferebat in pectore: ac illam sexagies
quotidie renouabat. Toræ illius diui-
tiæ & bibliotheca, fuit Breuiarium,
Regularum libellus, & piæ aliquæ
scriptæ chartulæ. Mira, quæ operaba-
tur aiebat esse non sua, sed Sacræ
Scripturæ, signi crucis, aquæ lustralis.
De Diuinis perfectionibus meditaba-
tur excelsè, ac inde solida deprome-
bat incitamenta magnæ virtutis, id-
que tam suauiter, & prolixè, vt intra
diei noctisque spatium facillè septem

Hispanus
obiit in
Philippinis.
Ian. 1. 1617.

Fides.

Amor Dei.

Verecundia.

Renouatio.

A 2 horas

Oratio.

horas orando impenderet. Sacris ad mortem usque quotidie est operatus. Cum extrema vocatione iam delibuto, sibi viri adhuc aliquid superesse videret altero post illam susceptam die ad Indos concionē habuit, qualem facile est ē dicentis virtute, ac temporis extremi cogitatione conijcere. Certum est plura illi diuinitus accidisse, à Cæli Regina potissimum, cuius nomini

Zelus.

B. V.

tantā illā suā orandi, se afflicti, semperque renouandi curā erat additus, & solers ad eius cultum solidum, omni totius industriæ suæ ingenio. Mira quædam beneficia, quæ à Dei Matre obtinuit, compertā famā percepimus, at ea particulatim referre illi per modestiam suam non libuit, eoque nec nobis licet.

II. DIE IANVARII.

ADAMVS FRANCIS-
CUS SCHOLASTICUS.P. PETRVS
BALBAS.

Lusitanus
in Commo-
rino Pro-
montorio
decessit.
Jan. 2. 1549.

ANNO 1546. Aprilis 8. cum octo alijs de Societate missus est in Indiam, istic Sacris initiandus. In Commorino Promontorio continuatis continenter laboribus adeo nil desidiosē egit, adeo nullam benē gerendæ rei operam omisit, vt verē instigatu DEI agi & agere videretur. Quocirca Adami nostri ne tum quidem adhuc initiati & 2. Ianuarij anno 1549. ē medio laborum abrepti vitæ instar esto, id quod 6. nonas Februar. 1549. de illo scribit magnus & virtutum perspicientissimus S. Franciscus Xaverius lib. 2. ep. 11. propē finem. *Visum est DEO dulcissimum fratrem nostrum Adamum Franciscum ex hac vita euocare vt ei plurimorum maximorumque laborum persolueret præmia. Mors ante acta vita respondit, que quidem quantum ab alijs accepi, & ipse perspexi. sanctitate floruit. Vir fuit plane pius, magniq; animi ardore in Ethnicis ad Christum aggregandis. Equidem magis illi me commendo, quam ipsum commendo DEO; persuasum enim habeo eum iam beatitudine, ad quam natus erat perfrui. Hæc de Adamo Francisco S. Xaverius.*

Labores
multi, &
magni.

PER ipsos decem annos rebellis Iumini, quo ad Societatem inuocabatur, tandem ex Abbate S. Iusti factus est nouitius omni accuratiōe absolutus. Ad Magistri pedes supplex aperiebat sua intima usque ad fundum cordis. Suspexerunt exempli illius magnitudinem Academici, & vrbs tota. Sub natales Christi ferias anno 1571. dixit se à Christo ē Virgine nascente, loco strenge asperum quodpiam morbi genus flagitaturum, & qui boni haberet nihil quod illi offerret, certē ærumnosi mali quidpiam pro donario illi consecraturum. Et verò illa Christi nocte sacris tertium operatus, repente eō redactus est, vt 2. Ianuarij anni 1572. animam egerit, cum lætus identidem ingeminaret verba illa: *Vivat DEVS! Ad Calum, ad Calum abeo, & illam gloriam capeffo! gloriam iam capeffo.* Ita quarto ianti sacri tyrocinijs mense felix tyro ad capeffenda brevis militiæ præmia est vocatus.

Hispanus
Compluti.
Jan. 2. 1572.

Voatus.
Nouitius.

Desiderium
passendi.

Mora.

BER.